

У корів виявлено три фенотипи амілази: BB (0,25), CC (0,35), BC (0,40). Генна частота локусу складала: Am B $0,55 \pm 0,035$ і Am C $0,45 \pm 0,035$.

Також виявлено три фенотипи церулоплазміну AA (0,25), BB (0,19), AB (0,56), генна частота алеля CrA – $0,53 \pm 0,35$, CrB $0,47 \pm 0,35$.

Найбільш поширеними серед поголів'я племзаводу є особини з генотипами – TfAD Am CC CrAB (9%), TfAD Am BC CrAB (7%), Tf DD Am BC CrAB (11%), Tf DD Am CC CrAB (10%). Значну питому вагу мають особини з генотипом 2 гомозиготи 1 гетерозигота – 40%, 1 гомозигота і дві гетерозиготи – 36%, гомозиготи – 14%, гетерозиготи – 10%.

Вивчення генетичної структури стада за комплексними генотипами трьох локусів поліморфних білків сироватки крові показало, що середня гомозиготність складає 0,52, а ступінь гомозиготності за цими локусами – 0,0678 або 6,78%. Очікуваний рівень гомозиготності (Ca) за трансферином складає – 0,5202, за амілазою – 0,505, церулоплазміном – 0,5018, а за трьома локусами – 0,509. Фактичний рівень гомозиготності (H) за трансфериновим локусом складає – 0,51, амілазою – 0,65, церулоплазміном – 0,44, а за всіма локусами – 0,53.

У досліджуваного поголів'я тварин рівень поліморфності, який показує число ефективно діючих алелей за Tf, Am і Cr досить високий і за двома останніми локусами (1,98 і 1,99) наближається до граничної величини.

Ступінь реалізації можливої мінливості V (за Робертсоном) складає за трансферином – 48,5%, амілазою – 50,0%, церулоплазміном – 50,3%.

Генетична подібність за трьома локусами поліморфних білків сироватки крові (Tf, Am, Cr) $r = 0,338$, а в розрізі локусів – r Tf=0,0898, r Am=0,497, r Cr=0,499.

Отже, проведений аналіз генофонду стада за поліморфними білковими системами сироватки крові, підтверджує особливості селекційного процесу при формуванні і консолідації прикарпатського типу української червоноякої молочної породи.

УДК 636.4.636.062.2.

В.Е.МАЗУР

ВПЛИВ ОБМЕЖЕННЯ РІВНЯ ГОДІВЛІ СВИНЕЙ НА ЗМІНУ М'ЯСО-САЛЬНИХ ЯКОСТЕЙ

Кіровоградська державна сільськогосподарська дослідна станція

Формування м'язової та жирової тканин у свиней проходить як під дією генетичних, так і господарських факторів, та зокрема годівлі.

Вивчали вплив обмеження рівня годівлі при вирощуванні молодняка на розвиток м'ясо-сальних якостей.

Встановлено (таблиця), що зниження загального рівня годівлі на 20%, від існуючих норм, у період від двох місяців практично не вплинуло на вміст м'яса в тушах. Переведення тварин на годівлю за нормами після тримісячного віку дозволило їм компенсувати попереднє зниження живої маси і в цілому показати непогані відгодівельні якості.

Позитивний вплив на показники м'ясо-сальної продуктивності мало зниження рівня годівлі тварин з трьох до шести місяців. При цьому вихід м'яса порівняно з контрольною групою збільшувався на 0,6-1,7%.

Група	Період обмеження рівня годівлі, міс.	Кількість голів	Жива маса при постанові на відгодівлю, кг	Жива маса при знятті з відгодівлі, кг	Тривалість відгодівлі, днів	Вал приросту, кг	Середньодобовий приріст, г	Вміст в тушах, %		
								М'яса	Сала	Кісток
I	-	15	16,8	100	131	83,0	633,7	56,2	33,1	10,7
II	2-3	15	17,1	100	127,8	82,9	648,5	56,6	32,1	11,3
III	3-4	15	16,6	100	138,8	83,4	600,7	56,8	32,4	10,8
IV	4-5	15	17,3	100	142,8	82,7	579,2	57,4	31,7	10,9
V	5-6	15	16,9	100	150,2	83,1	553,4	57,9	30,7	11,4

Проте, разом із покращенням м'ясності туш виросла тривалість відгодівлі на 7,8-19,2 дня, понизилася енергія росту на 33,0-80,3 г.

В іншому досліді, при зниженні рівня годівлі в період від 70 до 100 та від 70 до 120 кг дозволяло одержувати відповідно на 2,7 та 1,0% більше м'язевої тканини, ніж в контрольній групі. В той же час загальна тривалість відгодівлі зросла на 8,2-18,9 днів.

Слід сказати, що використання цього методу від 120 до 140 кг не мало позитивного впливу на загальний вихід м'язевої тканини по досягненні свинями забійної кондиції.

Таким чином, проведені дослідження показали, що зменшення надходження поживних речовин покращувало вміст м'яса в тушах свиней лише в період інтенсивного формування живої тканини.

В інші вікові періоди це збільшувало тривалість відгодівлі та здорожувало вироблену продукцію.

УДК 636.3.082.26

С.А.МАХНЬОВА

ВПЛИВ СХРЕЩУВАННЯ НА ПІДВИЩЕННЯ БАГАТОПЛІДНОСТІ ТА ПОКРАЩАННЯ ПРОДУКТИВНИХ ЯКОСТЕЙ СМУШКОВИХ ОВЕЦЬ

Інститут тваринництва УААН

Одним з головних завдань у смушковому вівчарстві є підвищення плодючості, бо це сприяє збільшенню чисельності поголів'я та виробництва продукції.

З метою підвищення плодючості та смушкових якостей у д/г "Чувиріне" Вовчанського району Харківської області здійснювали "прилиття крові" каракульських баранів асканійського багатоплідного типу, при цьому отриманих помісей використовували у реципронному схрещуванні. Досліди